

εἰδὼν πλειστηριάζων, ὡς εἶπεν, εἰς τὰ αὐτὰ φιλανθρω-
πεύματα περιώρισε τὴν χρεωστικὴν, εἴτε ἀναγκαστικὴν
ἐργασίαν τῶν δουλοπαροίκων εἰς 2 μόνων ἡμερῶν ἐρ-
γασίαν.

Ἡ θητεία κατελύθη ἐντελῶς εἰς τὴν Ἑσθωνίαν
καὶ Λιβονίαν.

Οἱ ξένοι ἀποικοὶ ἔχουσιν ἐλευθέραν τὴν θρησκείαν
τῶν, ἀπαλλάττονται δὲ τῆς στρατολογίας καὶ φόρων ἐπὶ
εἰκοσὶν ἔτη.

Φερολογούμενοι χωρικοὶ λέγονται οἱ Τάταροι καὶ
οἱ νομάδες τῆς Σιβηρίας, ὅποια-δήποτε δοξάζωσι θρη-
σκείαν ἢ δὲ ἀλλοξῶσιν αὐτὴν, ἀναγκάζονται νὰ
δεχθῶσι τὴν ὀρθόδοξον χριστιανικὴν, δικάζονται ὑπὸ
τῶν γερόντων, ἀποδίδουσι δὲ τὸν φόρον εἰς χρήματα,
ἢ διφθέρας (γουναραίκα).

Οἱ χωρικοὶ τοῦ Στιμίματος (Ὀδοβόρτζοι) κατὰ
γονταὶ ἀπὸ ἀρχαίους στρατιώτας, εἰς τοὺς ὅποιους ἐ-
δόθησαν γαίαι ὡς βραβεῖο στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας.
Οὗτοι τελούσι τινὰς φόρους καὶ υπάγονται εἰς νεοσυλλα-
ξίαν, τὴν ὅποιαν αὐτοὶ κατ' ἐκυτοῦ κανονίζουσιν ἀπο-
λύονται δὲ τῆς ὑπηρεσίας μετὰ 15 ἔτη. Οἱ κατοστάντες
ἀπίστατο, ἢ ἀνάπρωι ἀπαλλάττονται τῆς φορολογίας,
δικάζονται ὑπὸ αἰρετῶν γερόντων, καὶ ἀγοράζουσι
γαίαν ἀνευ ἀνδραπόδων τὰ δὲ ὑπάρχοντά των διαμέ-
νουσιν ἀθήμενα κατὰ πᾶσαν περίστασιν.

Τὰ τέκνα τῶν στρατιωτικῶν ἀποικῶν ὑπάρχοντα
εἰς στρατιωτικὴν διαδικασίαν καὶ ἀπαλλάττονται φόρου·
ἀλλ' ἐκτός ἐνός ἐκ τεσσάρων ἀδελφῶν, οἱ λοιποὶ ἐγγρά-
φονται χρεωστικῶς στρατιῶται.

Δὲν πολεῦνται θήτες ἀνευ γῆς, οὔτε δημοσίως, οὔτε
ιδιωτικῶς, οὔτε ἐπιβάλλονται εἰς ἀνηκέστους καὶ ὑπερ-
δύναμιν αὐτῶν ἐργασίας.

Οἱ ἀπελευθεροὶ δὲ θητεύουσι πλεον εἰς ἄλλον, ἔχουσι
δὲ δικαίωμα νὰ ἐξαγοράζωσι τὰς γυναῖκάς των διὰ 10
ἀργυρῶν ρουβλίων (= 50 δραχμῶν). Οἱ θήτες ἐμπο-
ρεύονται καὶ εἰς τὰς ἀπωτάτας ἐπαρχίας, ἐρωδιανομέ-
νοι μὲ διαβατήρια τῶν κυρίων. Γίνονται δὲ καὶ ἐπιμε-
ληταὶ ταχυδρομείων (1).

Καθόλου δὲ εἶπεν, ἡ Ῥωστικὴ κοινότης διοικεῖται
ἀφ' ἐκυτῆς, ἀπεριθμιᾷ τακτικῶς τοὺς θήτας τοῦ χωρίου,
διγμοιρᾷζεται τοὺς ἀγροὺς ἐπὶ τρία ἔτη καὶ προσδιο-
ρίζει μετὰ τοῦ ἐπιστάτου τοῦ κτήματος τὴν ἐτήσιαν
κατὰ κεφαλὴν ἀποφοράν κτλ.

Οἱ τοιοῦτοι θήτες ἀποτελοῦσιν τὰ 6/7 τοῦ λαοῦ.

Οἱ δὲ εὐπατρίδαι, εἴτε εὐγενεῖς, συνερχόμενοι καὶ
αὐτοὶ κατὰ πᾶν τρίτον ἔτος, ἐκλέγουσι τινὰς τῶν δημ.
ὑπαλλήλων καὶ ἀκούουσι τὰς ἐγγράφους παρατηρήσεις
τοῦ Διοικητοῦ, ὅστις δὲν δύναται νὰ παρευρεθῇ εἰς τὰς
συνελεύσεις των· τούναντίον δὲ οἱ εὐπατρίδαι ἔχουσι
τὸ προνόμιον καὶ προφορικῶς πρὸς αὐτὸν νὰ ἀποτεινῶσι
τὰς ἐνστάσεις των, ἣ καὶ νὰ τὰς ἀπευθύνωσιν ἀμέσως
καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν ὑπουργόν, νὰ πέμψωσι δὲ καὶ
προτάσεις πρὸς τὸ ἀνώτατον συμβούλιον, ἣ καὶ πρὸς

αὐτὸν τὸν αὐτοκράτορα. (1) Ἐχουσι προσέτι ἰδιαιτέρως
σφαγίδα καὶ ἀρχεῖον καὶ γραφεῖον κτλ. χιροτονοῦν
δικαστικούς συμβούλους καὶ παρέδρους, προεδρεύοντες
δὲ ὑπὸ τινος κατὰ τρία ἔτη διοριζομένου παρὰ τοῦ Διοι-
κητοῦ ἐκ δύο ὑποψηφίων ἐκλεγομένων παρὰ τοῦ δημ.
συλλόγου. Ψηφροφροῦσι δὲ αὐτόθι οἱ ἔχοντες κατὰ
νομὸν γαίαν, ἡλικίαν δὲ 25 ἐτῶν, καὶ μὴ ἀποκλεισθέντες
τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, ἀποφέροντες δὲ καὶ 10
ρουβλίων πρόσθετον ἐκ τῶν ἀγρῶν. Εἰς δὲ τὴν λεγο-
μένην Ῥωσίαν παρέχει τὸ αὐτὸ δικαίωμα καὶ ἡ τιμὴ τῶν
παρὰ τῶν.

Ἀν τὸ σῶμα τῶν εὐπατρίδων παρανομήσῃ εἰς τὴν
ἀποφάσεις του, τιμωρεῖται διὰ προστίμου 200 ρου-
βλίων, ἀλλ' ἀτομικῶς οὐδέποτε καταδικάζεται.

Ἡ εὐγένεια (τὴν ὅποιαν ἀποκρίπτει καὶ διὰ στρα-
τιωτικῶν, ἢ πολιτικῶν ὑπηρεσιῶν), ἀποβάλλεται
ἐκκλημάτων καθοσιώτως, φόρου, ληστείας, κλοπῆς,
πλαστογραφίας κτλ. (2) ἀπορατίζει δὲ περὶ τούτου
κατ' ἐτήριον, ἢ δὲ ἀπόρασις ἐγκαλεῖται εἰς τὸ ἀνώτατον
Συμβούλιον, ἢ καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν αὐτοκράτορα. Δι-
κάζεται δὲ πάντοτε ὁ εὐγενὴς ὑπὸ τῶν ὁμοίων τῶν
καὶ δύναται μὲν νὰ λάβῃ ξένου ἔθνους ὑπηρεσίαν, ἀλλ'
ἢ ἡ πατρίς του τὸν προκαλεῖ ὡς ἀναγκαῖον, ἐπεὶ
νὰ ὑπακούσῃ οἱ ἰδιοκτητὰς ὅμως πρέπει νὰ παρηγο-
σκωνται εἰς τὴν Ῥωσίαν κατὰ πᾶν πέμπτον ἔτος.
εὐγενὴς ἔχει δικαίωμα νὰ παραιτήσῃ τὴν ὑπηρεσίαν
ὅποτεν εἴλῃ. Ὅλων δὲ τῶν εὐγενῶν ἢ ὁμήγουρος πα-
ρίει τοὺς ὑποψηφίους ὑπὲρ πάντων τῶν πολιτικῶν
παγγελμάτων· ὅθεν κατὰ πᾶν τρίτον ἔτος ἐρωτῶνται
ἀρμόδιοι ὑπὸ τῶν μεγάλων ἀξιωματικῶν, ἢ ἐπιμε-
μῶσιν ὑπηρεσίαν, καὶ εἰς ποῖον νομόν· ἢ δὲ χρεω-
νία των ἀπορατίζεται ἐπὶ τῆς ἀκολούθου συνελεύσεως
διὰ πλειονοψηφίας, τὰ ὀνόματα τῶν ὑποψηφίων τε-
τὸνται εἰς Πατρουβόλιν, αὐτόθι δὲ κατὰ πᾶσαν ἀνά-
στην νέων ὑπαλλήλων συνιστῶνται κατὰ τὴν ἀρχή-
τητα. Οὐδεὶς διορίζεται εἰς θέσιν κατωτέρην τῆς
ἀνελθόντος του ἀξίας· οἱ δὲ μὴ ἔχοντες ταύτην
τάττονται καὶ ὡς ἄλλοι γραφεῖς εἰς τὰ διάφορα
χρεῖα, εἴτε ὑπουργεῖα.

Ὁ νῦν διέπων τὴν τύχην τοῦ Ῥωσικοῦ αὐτο-
κράτορος Νικόλαος, πολιτικώτερος Ἰωσὴφ καὶ
Ἀλεξάνδρου, ἐνητχοίθη ἡ μάλιστα ν' αὐξήσῃ τὸν
τῆς ἐθνικότητος, ἀποδιοπομπούμενος τοὺς ἐπαισταν-
τοὺς καὶ παρέλκοντας νεωτερισμούς· οὕτως ἀντὶ διδασκῆ-
λλοδαπῶν πανταχῶθεν συρρέοντων εἰλκυτεν ἐπιμε-
τὰς ἐργασίας καὶ τεχνίας. Καὶ τοὺς μὲν εὐπα-
τρίδας ἐμποδίζει νὰ διαμείνωσιν εἰς ἀλλοδαπὴν
κεῖνα τῶν 5 ἐτῶν ἐπὶ ποιῇ δημεύσεως τῆς οὐ-
των, ἀρνούμενος εἰς αὐτοὺς διαβατήριον διὰ τὴν ἡ-
γλίαν, μάλιστα δὲ τὴν Γαλλίαν· ἀλλ' ἐπέμψεν τού-
τιον ὁ αὐτὸς ἐμπόρους καίμεσας καὶ στρατιώτας
καὶ μαθητὰς ἀκαδημιῶν καὶ μηχανικῶν. Καὶ
μὲν εὐπατρίδαι δὲν δύναται νὰ συνεπάγωσιν ὑπὸ
φύβους, οἱ δὲ ἔμποροι καὶ λοιποὶ ἔχουσι ἀπόλυτον
τοῦτο τὴν ἀδειαν.

(1) Ἀπόφασις τοῦ αὐτοκρατορικοῦ συμβουλίου
16 Νοεμβρ. 1810.

(1) Διάταγμα Αἰκατερίνης 6 Νοεμβρ 1778
(2) Διάταγμα 8 Σεπ. 1802.